

ירון בן עמי יש לך שעתיים למצוא את הנצח. זווז!

תכלת

ג'וֹיִנְט דוֹלֵק שְׁעֵתִים בְּנֶפֶשׁ יְהוּדֵי בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת,
וְאָז — אֵיךְ הִיא הוֹמֶיָה!
זֹאת אוֹמְרֶת:
יש לך שְׁעֵתִים לְמִצָּא אֶת הַנֶּצַח. זווז!
לֵךְ-לֵךְ מֵאַרְצָה וּמִמּוֹלְדֶתְךָ אֶל מַמְלְכוֹת הַבּוֹז,
שָׂא עֵינֶיךָ אֶל הַהָרִים:
אֵיזָה עֶזֶר וְאֵיזָה נְעֻלִים?
רַק אוֹר חֶזֶק מִכָּה בְּסַנּוּרִים.
דִּלֵּג בְּעַדֵּינּוֹת מְעַל שׁוֹפְטִים, שׁוֹטְרִים, שָׂרִים;
אֵל תְּסִיט עֵינִים
מִן הַזְּמַן הַמִּתְנַדֵּף,
הַמִּתְקַמֵּט, קוֹפֵץ, עוֹבֵר, חוֹזֵר,
נִקְשָׁר, מִתָּר, חוֹלֵף —
אִם תִּמְצָמֵץ הוּא שׁוֹב יִבְרַח וְשׁוֹב יוֹתִיר קְרָעִים:
הֲרֵבָה שָׁנִים טוֹבוֹת, אֲבָל כָּל הַיָּמִים רָעִים.
תְּהַלּוּכוֹת מֵתִים מֵהָדוּ עַד סִפְרָד
וַחֲגִיגָה בְּלִתֵּי מִסְבֵּרֶת:
הַאֲזִינוּ לְנִתּוֹחַ דִּיגִיטָלִי שֶׁל עֶקְרוֹנוֹת כְּתוּבִים בְּחָרֵט.
קִמְעוֹת מְעַבְדָּה וְהַבְדְּלָה בֵּין חַל וְחַל,
הַדְּגָל הוּא כָּחַל לְבֹן, הָרֵאשׁ כָּלוּ כָּחַל
חֲרָמָן רוֹטֵט נְחִיר, מִגַּע אִשָּׁה, שְׂכִינָה, קִדְחַת —
לְאֵן תֵּלֵךְ מִפָּה? פֹּה זֶה הָאָרֶץ הַמְּבֻטָּחַת:
מִמּוֹל בְּרָקִי גְרָעִין, אֲבָל עַל רֵאשׁ הַטֶּף זָרִים.
שָׂא אֶת עֵינֶיךָ, בְּנִזּוֹנָה,
תִּרְאֶה אֵילוֹ שָׁמַיִם מוֹזָרִים!

בָּם מִשְׁתַּקֶּפֶת כָּל יִבְשֵׁת, נִרְאוֹת כָּל הָעֵתִים:
מִהִפְכָּה בְּקוֹבָה!
מוֹנְגוּלִים בְּדִנּוּבָה!
קוֹרָאָה, מָה עָשׂוּ בָהּ!
זְמַן בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר זָקוּ וְנִחְרָץ קִמְטִים
שֶׁהֵם שְׁבִילִים וְרַק בָּהֶם מִתְּרַת הַצְּעִידָה,
שְׁמַאל-יָמִין שְׁמַאל-יָמִין,
כָּלֶם יוֹדְעִים מָה עָנַשׁ עַל בְּגִידָה.
וּמְמָרוֹם רָכַס אִימְקוֹם וְאַפְסוֹזְמָן
הִבֵּט לְמַעְלָה, עַל פְּנֵי יַעַר הַמְזֻמָּן,
מַעְבֵּר לְבִצּוֹת אֲשֶׁרֵאֵי, מַעַל קִנְיֹן קִנְיֹן;
הִנֵּף עַל הַגֵּל אֲמוּנָה אֶת תֵּרֶן הַגִּיּוֹן,
קָשׁוּר אֵלָיו רֶשֶׁת קְלוּעַת רַעֲיוֹנוֹת וְדִרְכֵי-בִצּוּעַ,
לְכַד בָּהּ אֶת הָעוֹלָם, אֲסָף אוֹתוֹ, פִּתְּהוּ אוֹתוֹ בְּגַעְגּוּעַ,
הִנֵּף אוֹתוֹ מַעַל הָרֵאשׁ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים, לְכַפְרָה,
הַשְׁלַף אוֹתוֹ מִמֶּה וְהִלָּאָה,
שֹׁבֵר אֶת הַכְּלִים!
הִבֵּט:
הָאוֹרוֹת מִהִבְהָבִים. הֵם תִּכְף מִתְחִילִים.
הַכֹּל מִתְחִיל מִהִתְחַלָּה.
נֹו מָה חֲשַׁבְתָּ? גְּאֵלָה?
בְּכַה, בְּכַה. מֵאֵשׁ זָרָה
נֹוֹתֵרָה רַק הַגְּחֻלָּת
וְאַדְמָה, יָם, עוֹלָם, בְּנֵי אָדָם —
וְעַל פְּנֵי כָל: הַתְּכֻלָּת.

ברוכים הדברים עצמם

ברוך יוצק האלכוהול
המשפר את הבריאה,
ברוכים מיני העשבים
המשמחים את הראה.
ברוך לוטף ירכי נשים,
ברוך נושק צואר:
ברוך שלא עצר שם
והפשיט את כל השאר.
ברוך יורד הלילה,
המות הקטן;
ברוך עובר כבישי אכזב
וסמטאות איתן.
ברוך מרבה החטאים
שבלעדם אין טעם,
ברוך זוכר היה-היה,
ברוך שוחר אי-פעם,
ברוך הצחוק, ברוך הבכי,
ברוך יוצר סתירה.
ברוך החי, ברוך המת,
מזל שאין בררה.

תורת המשחקים

אנוכי שנתתי חיים בך, בבה;
הוצאתיך מארץ מצרים, בדור.
עוד יגיע יומי הגדול, הנורא,
אסדר את כלכם בארגון לפי טור.
לא יהיה לכם ילד אחר על פני,
לא חבר, לא בן דוד, לא אורת,
כי בחרתי בכם להיות משחקי.
עוד מלה ואני צורח.

הקדש עצמה לרצוני, ארנבון,
בכל לבבה, נפשה ומאודה,
פן תשלך פתע חוצה מבעד חלון
וילמעז יאריכון ימיה.

והיה, דבי, אם שמוע תשמע בקולי
מברכיה אשא ומקלליה אאר,
כי אני האחד-אין-בלתו, אין שני,
לפחות עד שאמא מכבה את האור.